

32004D0478

L 160/98

EUROOPA LIIDU TEATAJA

30.4.2004

KOMISJONI OTSUS,
29. aprill 2004,
toidu- ja söödakriisi reguleerimise üldplaani vastuvõtmise kohta
(2004/478/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

Artikkel 1

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrust (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused, ⁽¹⁾ ning eriti selle artiklit 55,

Käesolevaga luuakse määruse (EÜ) nr 178/2002 artikliga 55 ette nähtud ja lisa sätestatud toidu- ja söödakriisi reguleerimise üldplaani.

Artikkel 2

ning arvestades järgmist:

Käesolev otsus jõustub Euroopa Liidu Teatajas avaldamisele järgneva kuu esimesel kuupäeval.

(1) Eespool nimetatud määruse 178/2002 artiklis 55 sätestatakse, et komisjon koostab tihedas koostöös Euroopa Toiduohutusametiga, edaspidi "amet", ja liikmesriikidega kriisi reguleerimise üldplaani toidu ja sööda ohutuse valdkonnas.

Brüssel, 29. aprill 2004

(2) Üldplaani eelnõu on olnud ametiga peetud nõupidamiste teema ja seda on liikmesriikidega üksikasjalikult arutatud toiduahela ja loomatervishoiu alalises komitees,

*Komisjoni nimel**komisjoni liige*

David BYRNE

⁽¹⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1642/2003 (ELT L 245, 29.9.2003, lk 4).

LISA

TOIDU- JA SÖÖDAKRIISI REGULEERIMISE ÜLDPLAAN**1. TOIDU- JA SÖÖDAKRIISI REGULEERIMISE ÜLDPLAANI KOHALDAMISALA**

Määruse (EÜ) nr 178/2002 IV peatüki 3. jagu näeb ette uued riskijuhtimismeetodid toidu- ja söödavaldkonnas: kriisikeskuse asutamise komisjoni poolt, milles osaleb toiduohutusamet, ja toidu- ja söödakriisi reguleerimise üldplaani vastuvõtmise, eelkõige kindlaks määrates kriisi reguleerimiseks vajalikud tegelikud menetlused. Toidu- ja söödakriisi reguleerimise üldplaanile viidatakse edaspidi kui "üldplaanile".

3. jao kolm artiklit on omavahel seotud:

Artikliga 55 nähakse ette, et komisjon koostab tihedas koostöös toiduohutusameti ja liikmesriikidega toidu- ja söödakriisi reguleerimise üldplaani, mis määratleb kriisiolukorrad ja kriisi reguleerimiseks vajalikud tegelikud menetlused, sealhulgas kohaldatava läbipaistvuspõhimõtte ja teavitamisstrateegia.

Artikliga 56 nähakse ette, et komisjon moodustab kriisikeskuse.

Artikkel 57 määratleb kriisikeskuse ülesanded.

Vastavalt artiklile 55 täpsustab üldplaani eelkõige tüüpolekord, mis toovad kaasa inimeste tervisele toidust ja söödast tulenevad vahetud või kaudsed riskid ning mille ärahoidmine, kõrvaldamine või vähendamine lubatavale tasemele olemasolevate sätete või artiklite 53 ja 54 kohaldamisega on ebatõenäoline.

Lisaks sätestatakse artiklis 56, et komisjon asutab kriisikeskuse "juhul, kui komisjon teeb kindlaks olukorra, mis sisaldab tõsist toidust ja söödast tulenevat vahetut või kaudset riski inimeste tervisele ning seda riski ei saa ära hoida, kõrvaldada ega vähendada olemasolevate sätete abil ega piisavalt reguleerida üksnes artiklite 53 ja 54 kohaldamisega".

Seetõttu piiritleb üldplaani:

- kriisiolukorrad,
- üldplaani rakendamismenetluse,
- kriisikoordinaatorite võrgustiku rajamise,
- kriisi reguleerimise tegelikud menetlused,
- kriisikeskuse ülesanded,
- kriisikeskuse tegeliku toimimise (koosseis, tegevusvahendid, meetmed),
- kriisikeskuse ja otsustamisprotsessi seose,

- kriisi lahendamise,
- menetluskorra võimaliku tõsise ohu korral,
- teavitamisstrateegia
- läbipaistvuspõhimõtted.

Üldplaaniga loodud menetluskord moodustab liikmesriikide, ameti ja komisjoni suhtes kohaldatavad suunised.

2. KRIISIOLUKORD

2.1. Kriisiolukorrad, mis põhjustavad inimeste tervisele vahetu või kaudse tõsise ohu

Kriisiolukorrad on olukorrad, mis sisaldavad kriitilisi tegureid sellisel tasemel, et komisjon hindab kõnealuse toidust või söödast tuleneva riski juhtimise niivõrd keeruliseks, et seda ei saa küllaldaselt juhtida olemasolevate sätete abil või ainult artiklite 53 ja 54 kohaldamisega.

Kogemus on näidanud, et tavaliselt juhitakse riskiolukordi olemasolevaid menetlusi asjakohaselt kasutades. See tähendab, et kriisiolukordadena hinnatavate olukordade hulk on väga väike, et mitte öelda erandlik.

Kõnealused kriitilised tegurid on eelkõige järgmised:

olukord toob kaasa tõsise vahetu või kaudse riski inimeste tervisele ja/või seda olukorda tajutakse või avalikustatakse sellisena või on seda võimalik sellisena tajuda või avalikustada

ja

risk on levinud või võib levida toiduahela suure osa kaudu

ja

on väga tõenäoline, et risk levib mitmesse liikmesriiki ja/või kolmandatesse riikidesse.

Üldplaan eeldab kriisikeskuse asutamist juhul, kui kaasnevat vahetut või kaudset riski hinnatakse tõsiseks. Seetõttu sisaldab üldplaan peaaegu kõikidel juhtudel kriisikeskuse asutamist.

2.2. Potentsiaalse tõsise riskiga kriisiolukorrad

On oluline sätestada plaanis juhud, millal võimalik risk võib kujuneda tõsiseks riskiks, mille ärahoidmine, kõrvaldamine või vähendamine on olemasolevate sätete või artiklite 53 ja 54 kohaldamisega ebatõenäoline. Sellisel juhul ei looda kriisikeskust, vaid seda tüüpi olukordade juhtimiseks tuleks koostada piisavad normid.

3. ÜLDPLAANI RAKENDAMISE MENETLUS

Toidu- ja söödakriisi reguleerimise üldplaani võimalikku rakendamist või vajaduse korral kriisikeskuse asutamist nõudev teave võib pärineda:

- kiirhoiatussüsteemi teadetest (toidu- ja söödaalane kiirhoiatussüsteem),
- liikmesriikide teabest (muud teadete liigid, toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee antud teave jms),
- ameti teabest,
- Veterinaar- ja Toiduameti (FVO) aruannetest,
- Euroopa Liidu epidemioloogilise võrgustiku teabest,
- kolmandate riikide või rahvusvaheliste asutuste teabest,
- igast muust allikast (tarbijagrupid, tööstus, huvirühmad, massiteabevahendid jne).

Juhul, kui riske käsitlevat teavet analüüsisides võtab komisjon seisukoha jagudes 2.1 ja 2.2 sätestatud tingimustele vastavuse võimalikkuse kohta, võtab komisjon eelnevalt ühendust asjassepuutuva(te) liikmesriigi (-riikidega) olukorra uurimiseks ja ametiga, et paluda tekkinud riski kohta teavet.

Kogu kättesaadava asjakohase teabe hindamise alusel määrab komisjon jaos 2.1 või jaos 2.2 määratud tingimustele vastavuse või mittevastavuse.

4. KRIISIKOORDINAATORITE VÕRGUSTIKU RAJAMINE

Iga liikmesriik, amet ja komisjon määravad ühe kriisikoordinaatori ja tema sobival tasemel asendaja. Määratud koordinaatorite ning asendajate nimed ja kontaktandmed teatatakse komisjonile.

Komisjon organiseerib vahetult pärast koordinaatorite määramist nende koosoleku. Esimesel koosolekul levitab komisjon käsiraamatut, milles on esitatud koordinaatorite ja nende asendajate ning nende kontaktandmete täielik nimekiri. Kõnealune käsiraamat sisaldab ka ühenduse tugilaboratooriumide loendi. Tegelikku töökorda arutatakse tagamaks, et kriisiolukorras oleks võimalik iga koordinaatoriga pärast kiirteadet ühendust võtta ja oleks tagatud tõhus riski teavitamisstrateegia-alane koostöö (vt 7. jagu). Huvirühmi konsulteeritakse kõnealuste kohtumiste tulemustest nende endi huvides.

Praktiline tegevuskord peaks tagama kiire meetmete võtmise. Vajaduse korral lisatakse kõnealune praktiline töökord üldplaanile.

5. INIMESTE TERVISELE TÕSIST VAHETUT VÕI KAUDSET RISKI PÕHJUSTAVA KRIISI REGULEERIMISE PRAKTILINE TÖÖKORD

5.1. Kriisikeskuse asutamine

Juhul, kui riske käsitlevat teavet analüüsidest võtab komisjon seisukoha jaos 2.1 loetletud tingimustele vastavuse võimalikkuse kohta ja eelkõige riski tõenäolise tõsiduse kohta, võtab komisjon eelnevalt ühendust asjassepuutuva(te) liikmesriigi(liikmesriikidega) olukorra uurimiseks ja ametiga, et paluda teavet kaasneva riski kohta.

Kogu kättesaadava asjakohase teabe analüüsi alusel asutab komisjon kriisikeskuse, kui olukorda hinnatakse jaos 2.1 mainitud tingimustele vastavaks.

Komisjon teavitab liikmesriike ja ametit viivitamatult kriisikeskuse asutamisest.

Kriisikeskuse asutamise otsus tähendab, et üldplaani 5., 7. ja 8. jagu kehtivad kõikide asjassepuutuvate osapoolte suhtes (komisjon, amet, liikmesriigid).

5.2. Kriisikeskuse ülesanded

Kriisikeskus vastutab kõigi asjakohaste andmete kogumise ja hindamise ning kriisi reguleerimise võimaluste kindlakstegemise eest.

Kriisikeskuse ülesanne on samuti teavitada avalikkust kõnealustest riskidest ja nende suhtes tarvitusele võetud meetmetest.

Kriisikeskus on lisavahend kriiside tõhusa reguleerimise tagamiseks parema koordineerimise ja kiire tegutsemise abil. Sellest tulenevalt teevad kõik kriisikeskuse liikmed koostööd kogu kättesaadava asjakohase teabe kogumise ja jagamise eesmärgil, samuti töötavad kriisikeskuse liikmed koos kogutud andmete hindamisel ja määravad kindlaks sobivad riskijuhtimisvalikud. Kriisikeskuse liikmed teevad koostööd ka teavitamise alal ja määravad parimad avalikkuse teavitamise läbipaistvad viisid.

Siiski ei vastuta kriisikeskus riskijuhtimisotsuste vastuvõtmise või rakendusaktide täitmise eest (kontrolliaspektid).

Kriisikeskuse tegevusmeetodid ei asenda menetlusi, mida kasutatakse komisjoni või liikmesriikide või ameti oma pädevuse raames.

Selle tulemusena võetakse kriisikeskuse otsused vastu vastavalt juba olemasolevatele erimenetlustele (eelkõige komiteemenetlusele).

Iga liikmesriik vastutab jätkuvalt ametlike kontrollide juhtimise eest oma territooriumil. Kriisiolukordades vajalike edasilükkamatute kontrollide koordineerimiseks liikmesriigis kasutusele võetud erimenetlused jäävad jõesse. Tervise ja tarbijakaitse peadirektoraat vastutab vajaduse korral veterinaar- ja toiduameti töötajate saatmise eest kiireloomuliste ülesannete täitmisele.

Sarnaselt jätkab amet vastutamist menetluste juhtimise eest teadusliku hinnangu taotluse korral teaduskomiteelt või ühelt selle teaduskomisjonilt kiireloomulise teadusliku hinnangu saamiseks.

5.3. Kriisikeskuse tegelik juhtimine

Koosseis

Kriisikeskus koosneb komisjoni ja ameti kriisikoordinaatoritest (või nende asendajatest), otseselt asjassepuutuvate liikmesriikide kriisikoordinaatori(te)st ja muudest komisjoni, ameti ja otseselt asjassepuutuva(te) liikmesriigi (-riikide) esindajatest. Amet tagab vajaliku teadusliku ja tehnilise abi.

Kriisikeskuse eesmärk on kiirete ja tõhusate meetmete kasutamise hõlbustamine. Kriisikeskuse liikmed osalevad regulaarsetel ja erakorralistel koosolekutel ning neilt nõutakse kõrgetasemelist asjatundlikkust ja pühendumust. Kriisikeskuse liikmed peavad olema valmis paljude kohustuste võtmiseks, mis tähendab toidu- ja söödasektori suure vastutustundega inimeste ametissemääramist.

Kriisikeskus võib kriisi reguleerimiseks pidada vajalikuks kasutada muude riiklike asutuste või eraisikute oskusteadmisi ja paluda kõnealuste isikute pidevat või *ad hoc* abi. Näiteks võib paluda ühenduse või siseriiklike tugilaboratooriumide ekspertide osalemist kriisikeskuses, kui vajatakse nende laboratooriumianalüüside alast oskusteadmist.

Komisjonis ja ametis toidu ja sööda ohutuse teabevahetuse eest vastutavad isikud kaasatakse kriisikeskuse töösse.

Praktilised menetlused kriisikeskuse juhtimiseks

Kriisikeskust juhatab komisjoni kriisikoordinaator (või tema asendaja). *Eelkõige tagab juhataja seose kriisikeskuse töö ja otsustamisprotsessi vahel.* Juhatajat abistavad komisjonis asjassepuutuva(te) pädeva(te) keskus(t)e sobiv(ad) tehniline (tehnilised) ekspert (ekspertid).

Juhataja tagab kriisikeskuse ladusa toimimise ja ülesannete jaotamise liikmete vahel, arvestades nende pädevust.

Juhataja kutsub nii kiiresti kui võimalik pärast kriisikeskuse asutamise otsustamist ameti koordinaatori ja kriisist vahetult mõjutatud liikmesriikide koordinaatorid kriisikeskuse esimesele koosolekule. Koordinaatoreid võib saata piiratud hulk isikuid. Juhataja võib nimetada saatvate isikute maksimaalse hulga.

Kriisikeskusesse kaasatud ameti koordinaator ja liikmesriikide koordinaatorid peavad tagama adekvaatse osalemise kriisikeskuse koosolekutel kättesaadavuse, asjatundlikkuse ja vastutustaseme mõttes. Täpsemalt tähendab see, et kriisikoordinaator või tema asendaja osaleb kõikidel koosolekutel ja teda saadavad vajalikud isikud.

Ameti vastutusallas on vajaduse korral teadusliku ja tehnilise abi andmine, eelkõige teadusliku teabe seisukord (kõnealuse riskiga seotud kogu asjakohase teadusliku teabe kogumine ja hindamine).

Kriisikeskus vastutab tiheda kontakti säilitamise eest asjassepuutuva huvirühmaga, eelkõige teabe jagamise korral.

Tegevusvahendid

Komisjon komplekteerib kriisikeskuse koosolekuteks sekretariaadi (protokoll jne) ja määrab kriisikeskuse käsutusse kõik selle ladusaks toimimiseks vajalikud inim- ja materiaalsed ressursid (eelkõige koosolekuruumid, sidevahendid jne).

Kriisikeskus kasutab olemasoleva toidu- ja söödalase kiirhoiatussüsteemi (RASFF) võrgustiku tehnilisi vahendeid teabevahetuseks ja teabeedastuseks, eriti liikmesriigi (liikmesriikide) teabenõuetele vastamiseks ja nende esitatud teabe vastuvõtmiseks.

Kriisikeskuse rakendatavad meetmed

Vastavalt eespool viidatud artiklile 57 rakendab kriisikeskus järgmisi meetmeid:

- asjakohaste teaduslike andmete ja kogu teadusliku teabe kogumisega seotud meetmed, mis võimaldavad kõnealust riski juhtida nii tõhusalt kui võimalik. Eelkõige:
 - kättesaadava teadusliku teabe jagamine kriisikeskuse liikmetele,
 - vajaduse korral palutakse liikmetelt teadusliku teabe kogumist lisaks,
 - vajaduse korral kooskõlastatakse meetmed teaduslike puudujääkide heastamiseks,
 - vajaduse korral palutakse liikmete kontakteerumist rahvusvaheliste organisatsioonide, asjassepuutuvate huvirühmade ja kolmandate riikidega, et tagada kogu asjakohase teabe kättesaadavus ja jagamine,
 - vajaduse korral võib kriisikeskus pöörduda abipalvega ühenduse tugilaboratooriumide poole.

Ülesannete jaotamisel teaduslike andmete kogumisel võetakse arvesse ameti eriteadmisi ja ameti poolt kõnealustes küsimustes juba loodud teaduslike andmete jagamise mehhanisme (ameti võrgustikud).

Vajaduse korral võib ülesannete jaotamine teaduslike andmete kogumisel kaasata ka muid komisjoni poolt juhitavaid võrgustikke nagu varajase hoiatuse ja reageerimise süsteem (EWRS) inimeste haiguste valdkonnas või loomahaigustest teatamise süsteem (ADNS) loomatervishoiu valdkonnas või uuringute valdkonnas kasutatavad ja teadus-, uurimis- ja arendustegevuse peadirektoraadi juhivad võrgustikud.

- Muude asjakohaste andmete (v.a eespool osutatud teaduslikud andmed) kogumisega seotud meetmed. Eelkõige:

- kogu muude kättesaadavate asjakohaste andmete jagamine (ametlike kontrollide tulemused, ametlike kontroll-laboratooriumide esitatud analüüsitulemused, kolmandatest riikidest saadud teave jms),
 - vajaduse korral jaotatakse liikmetele ülesanded lisaandmete kogumise eesmärgil,
 - vajaduse korral jaotatakse liikmetele ülesanded eesmärgiga kontakteeruda rahvusvaheliste organisatsioonide, asjassepuutuvate huvirühmade ja kolmandate riikidega, et tagada kogu asjakohase teabe kättesaadavaks tegemine ja jagamine.
- Kättesaadava teabe hindamisega seotud meetmed. Eelkõige:
- liikmete, eelkõige ameti poolt juba esitatud hinnangute või muul moel kättesaadavate hinnangute jagamine,
 - riskianalüüsi korraldamine, arvesse võttes ameti erilist osa teadusliku ja tehnilise abi pakkumisel kriisikeskusele, piiramata võimalust taotleda ametilt ametlikku teaduslikku arvamust,
 - vajaduse korral ühenduse tugilaboratooriumide tehnilise abi kasutamine analüütiliste aspektide tarbeks.
- Meetmed, mis on seotud võimalike lahenduste leidmisega inimeste terviseriski ennetamise, kõrvaldamise või vähendamisega lubatavale tasemele ja kõnealuste lahenduste uuendamine uue kättesaadava teabe ja olukorra arengu alusel. Eelkõige:
- kriisikeskuse liikmed teevad koostööd võimalike lahenduste leidmiseks,
 - kriisikeskuse liikmed valmistavad ette võimalike lahenduste ühisdokumendi. Kõnealune dokument sisaldab iga lahenduse põhjenduse, eelkõige kättesaadavate andmete analüüsi põhitulemused.
- Avalikkusele teabeedastuse korraldamisega seotud meetmed kaasnevate riskide ja kasutusele võetud meetmete kohta.

Kõnealust küsimust käsitletakse üksikasjalikumalt 7. jaos.

Kõikide kasutusele võetud meetmete korral võib kriisikeskus paluda eriteadmistega isikute pidevat või *ad hoc* abi, juhul kui nende oskusteadmist peetakse vajalikuks.

5.4. Kriisikeskuse ja otsustamisprotsessi seos

Kriisi reguleerimisega seotud meetmed

Kriisi reguleerimisega seotud meetmed sisaldavad kaasneva riski ennetamiseks, kõrvaldamiseks ja vähendamiseks kõiki vajalikke meetmeid: kriisikeskus vastutab teatavat liiki meetmete eest ja komisjon ja/või

liikmesriigid muud liiki meetmete eest. Ettevõetud meetmed ei arvesta artikli 53 lõikes 2 sätestatud võimalust, et komisjon võtab hädaolukordades vastu lisameetmed pärast asjaomaste liikmesriikidega nõupidamist ja teiste liikmesriike teavitamist.

1. etapp

- Pärast kriisikeskuse loomist kutsub komisjon selle kokku nii kiiresti kui võimalik.
- Kriisikeskus tegutseb vastavalt 5, 7. ja 8. jaos sätestatud tingimustele.

2. etapp

- Kriisikeskuse leitud lahendused saadetakse komisjonile, kes edastab need viivitamatult liikmesriikidele.
- Komisjon valmistab vajaduse korral ette kasutusele võetavad meetmed. Komisjon võib ka paluda anda ametil kiireloomuline teaduslik hinnang, juhul kui ameti ametlikku teaduslikku hinnangut peetakse vajalikuks.

3. etapp

- Toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee kohtumine esitatud meetmete uurimiseks ja hinnangu andmiseks, juhul kui see on vajalik.
- Vajaduse korral erakorraliste meetmete vastuvõtmine, eelkõige määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklites 53 ja 54 sätestatud toimingute alusel.
- Kiireloomulise teadusliku hinnangu nõudega sündmuse korral peab amet võtma kasutusele kõik vajalikud meetmed, et tagada hinnangu andmine nii kiiresti kui võimalik.

Püsimeetmed kriisi jooksul

- Kriisi jooksul kogub ja hindab kriisikeskus pidevalt asjakohaseid andmeid ja hindab ümber võimalikke lahendusi. Uuendatud lahendused saadetakse komisjonile ja liikmesriikidele. Komisjon võib ette valmistada muudetud meetmed ja esitada need hindamiseks toiduahela ja loomatervishoiu komiteele.
- Kriisi jooksul peab toiduahela ja loomatervishoiu komitee regulaarseid ja erakorralisi koosolekuid, et tagada kogu asjakohase teabe jagamine, eelkõige kõikide vajalike meetmete vastuvõtmise ja kriisi reguleerimismeetmete rakendamise tulemuste kohta (asjaomaste liikmesriikide aruanded, mis esitatakse toiduahela ja loomatervishoiu komiteele arutamiseks).
- 7. jaos näidatud teabedastusstrateegia alusel ja vastavalt 8. jao läbipaistvuspõhimõtetele hoiab kriisikeskus avalikkust ja huvirühmi kriisi jooksul informeerituna.

Kriisikeskuse ja otsustamisprotsessi seos

- Praktilised mehhanismid kindlustavad kriisikeskuse töö ja otsustamisprotsessi küllaldase seotuse. Alalist komiteed hoitakse eelkõige regulaarselt kursis kriisikeskuse tööga ja amet kutsutakse alalise komitee koosolekutele. Kriisikeskust teavitatakse pidevalt otsustamisprotsessi osana kasutusele võetavatest meetmetest, et kõnealuse küsimuse teavet kooskõlastada.

5.5. Kriisi lahendamine

Eespool mainitud toimingud jätkuvad kuni kriisikeskuse tegevuse lõpetamiseni. Juhul, kui komisjon hindab pärast kriisikeskusega nõupidamist ja tihedas koostöös liikmesriikidega toiduahela ja loomatervishoiu komitee kaudu kriisikeskuse töö lõpetatuks, sest risk on kontrolli alla võetud, võib komisjon kriisikeskuse tegevuse lõpetada.

5.6. Kriisijärgne hindamine

Sooritatakse ka huvirühmi hõlmav üldine kriisijärgne hindamine. Pärast kriisi lahendamist peetakse kriisikoordinaatorite koosolek, et parandada kriisi reguleerimiseks kasutatud erinevate vahendite kasutamismenetlusi kriisijärgse hindamise valguses ja saadud kogemuste põhjal.

6. POTENTIAALSE TÕSISE RISKIGA SÜNDMUSE JUHTIMISKORD

Juhul, kui riske käsitlevat teavet analüüsidest võtab komisjon seisukoha jaos 2.2 sätestatud tingimustele vastavuse võimalikkuse kohta, võtab komisjon eelnevalt ühendust asjaomase (asjaomaste) liikmesriigi (-riikidega) olukorra uurimiseks ja ametiga, et paluda teavet tekkinud riski kohta.

Kogu kättesaadava asjakohase teabe hindamise alusel ja juhul, kui komisjon hindab jaos 2.2 tuvastatud tingimustele vastavuse, teavitab komisjon otsekohe liikmesriike ja ametit, et rakendataks üldplaani 6., 7. ja 8. jagu.

Nii kiiresti kui võimalik pärast üldplaani kõnealuse osa rakendamise otsustamist tegutseb komisjon järgmiselt:

- Rajab kohase kontakti otseselt asjasepuutuva(te) liikmesriigiga (-riikidega) ja ametiga, et paluda nende kriisireguleerimise riigisisese süsteemi rakendamist. Vajadusel rakendatakse hädaolukorras ameti loodud mehhanismid teaduslike andmete jagamiseks (ameti võrgustikud).
- Vajaduse korral nõuab komisjon pädevate laboratooriumide käivitamist ja nende analüüsitulemuste jagamist.
- Rajab kohase kontakti või korraldab koosolekuid vahetult asjaomase (asjaomaste) liikmesriigi (-riikidega) ja ametiga eesmärgiga tagada kogu asjakohase teabe (teaduslikud andmed, kontrollandmed jms) jagamine.
- Võtab meetmeid teavitamiseks (vt 7. jagu). Rakendatakse 8. jaos mainitud läbipaistvuspõhimõtteid.

Kõnealused meetmed jätkuvad kuni riski täielikuma hindamiseni. Juhul, kui riski hinnatakse tõsiseks, ja juhul, kui komisjon hindab jaos 2.1 määratud tingimustele vastavuse, asutatakse kriisikeskus ja rakendatakse 5., 7. ja 8. jaos sätestatud menetlused.

Juhul, kui riski ei hinnata tõsiseks, kohaldatakse olemasolevaid tavasätteid riski juhtimiseks.

7. TEAVITAMISSTRATEEGIA

Kriisikeskus kujundab oma teavitamisstrateegia kooskõlas kõnealuse juhtumiga, eesmärgiga hoida avalikkust informeerituna riskist ja kasutusele võetud meetmetest.

Teavitamisstrateegia hõlmab teate sisu ja teate ajastamise kõnealuste probleemide korral, kaasa arvatud teatamise asjakohane kord.

Strateegia võtab arvesse keskuse iga liikme eripädevust ja vastutust avalikkust koordineeritud, järjekindlal ja läbipaistval viisil teavitades. Selleks otstarbeks luuakse eeskiri järgmisteks menetlusteks:

- Komisjonis ja ametis toidu ja sööda ohutuse teavevahetuse eest vastutavad isikud kaasatakse kriisikeskuse töösse.
- Kriisiga seotud liikmesriigid, mis on seega kriisikeskuse liikmed, teevad kõik, et tagada oma teavitamispoliitika vastavus kriisikeskuse poolt koordineeritud teavitamisstrateegiaga.
- Samal viisil liidetakse liikmesriigid, mis ei ole kriisikeskuse liikmed, kriisikeskuse koordineeritava strateegiaga nende kriisireguleerimise koordinaatorite kaudu, et tagada riskist teavitamise terviklikkus.

Kriisikeskuse vastuvõetud strateegia toob kaasa mis tahes teavitamiskanalite kasutamise, mis on sobivad Euroopa Parlamendi, kolmandate riikide ja asjaomaste osalistega tekkivate juhtumite korral.

Kriisikeskuse väljatöötatud teavitamisstrateegia sisaldab vajaduse korral kohase eelneva kontaktivõtmise huvirühmadega eelkõige juhul, kui teave väljastatakse teatava kaubamärgi või nimega seoses.

Teavitamisstrateegia võtab teavevahetusel arvesse huvirühmi Euroopa tasemel esindavate organisatsioonide erilist osa.

Teavitamisstrateegia sisaldab kohaste koordineeritud kontaktide loomist asjaomaste kolmandate riikidega, et varustada neid selge, täpse ja järjekindla teabega. Teavitamisstrateegia sisaldab ka kohase teabe esitamist kolmandatele riikidele, et hoiatada neid kriisiolukorra olemasolu otsusest.

Teavitamisstrateegia kindlustab teavitamisprotsessi läbipaistvuse kooskõlas 8. jaos sätestatud põhimõtetega.

Juhul, kui teave edastatakse vastavalt üldplaani 6. jaos määratule, on vajalik tagada ka teavitamise vajalik sidusus. Käesolevas osas sätestatud kontaktid ja koosolekud hõlmavad vajaduse korral ka teavitamisstrateegia arendamise kooskõlas 7. jaoga.

8. LÄBIPAISTVUSPÕHIMÕTTED

Juhul, kui kriisikeskus väljastab teadaande, hoolitseb kriisikeskus läbipaistvuse tagamise eest vastavalt määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklis 10 sätestatud avaliku teabe põhimõtetele.

Rakendatakse jätkuvalt konfidentsiaalsuse üldeeskirju. Lisaks sellele kohaldatakse toidu- ja söödaalase kiirhoiatussüsteemi järgi teostatava teabevahetuse suhtes määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklis 52 sätestatud spetsiaalseid konfidentsiaalsuse eeskirju.

Juhul, kui kriisikeskus edastab ameti teostatud töö tulemused, rakendatakse määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklites 38 ja 39 sätestatud ameti tööd käsitlevaid läbipaistvuse ja konfidentsiaalsuse põhimõtteid.
